

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Til Kongl. Secreteraren, Herr Jonas Carl dinnerhielm, på Bbletorg
vid Calmar; dat. Capteno-udden, d. 20 Sept. 1791.

Min Egen lilla Öma och Beskedliga Oron Carl!

Jag behöfve, at Du är så mycket min Vän, som Du är, för at kunna förlata mig, som ej på så lång tid har skrifvit och svarat Dig på Dina så charmanta och vänskapsfulla Brev - men jag förfäkrar Dig, at i denna öförmässa äger mit Hjerta ingen del: ty jag är nu så angifven och öfverhopad af både glada, fericusfa och ängfliga Saken, at jag knappast nu några minuter före Postens afgång får det nöjet, at uppfylla en så kär Skyldighet - men hvarföre sade jag: uppfylla? - Västa lilla Oron Carl! tänkan af Dit fifta intagande Brev gör at jag ej vet, om jag vågar at skriva af dessa rader - äns ej detta såsom svar - jag kan ej gifva Dig något skriffligt - och hvem kan göra det?

Nu, lilla Västa Vän, komme vi snart at flytta til Martini, och jag sedan til mit lyckliga Hem. Ack! jag blir mera lycklig än jag det förtjnar - men tur Du ända, lilla Oron Carl, at jag intet kan quittera denna lilla Oroning utan en smärtande Känsla - och kan jag nu, då jag skrifer, ej hindra mig ifrån en mängd af tårar.

Under detta Sak, inom desse stunder, som ännu lysa Din lilla uprigtiga Vän, här, älskade Oron Carl, har vår rena Vänskaps begyrt - här hafve vi nupit glada och ofskyldiga Nöjen tilsammans - huru skulle jag då kunna skijas härifrån utan saknad, utan oro! - Ack nej! detta ställe förenar för mycket giff för mit Hjerta, för at af mig kunna lämnas utan vörda Känslor. Aldrig har jag kastat up mina ögon utan ny förtjusning och utan ännu lifvigare, atänkan af så många lilla och lyckliga dagar, som jag med Dig, lilla aimable Vän här passerat. - Ack! öma och kärflöfulla Oron Carl! af Dig har jag föft lärt at känna och fatta värde på den flöna Naturens kärnyckande fägring - och af Dig, Västa af Namner, har mit Hjerta föft blifvit ömadt för Vänskapens Heliga och intagande Känslor. - Hvad Du derigenom gjort mig lycklig och fäll! - ack! lär mig äfven nu på hvad sätt jag skal kunna visa Dig min erkänsla och tackfambet - så blir, Din lilla Søster Dorte-Louise den lyckligaste.

Jag fluter med det jag hördt begynda, at lyckönsta Dig nu som Giff kan. Gud bevar! min sann inspirerar icke detta Namn mycket mycket Respect. Säg mig, huru Du nu finner Dig, sedan Du fät en liten charmant Fru at lefa med. Gud vet at ingen dyika gifver, som icke af Själ och Hjerta önskar Dig så nyta
Louise Gjörwe CC.

4
På detta Öref, som målar själfva det Fänkefätt, hvilket råder hos
det Fruntimer, hwars Hand här fört Pennan, fogar jag et Portrait
af en ung och wacker Flicka, helt nyligen tecknad i Paris af
en ritte Franfysk Skald *).

Je vais peindre traits pour traits
La Bergère que j'adore.

Elle est simple, sans apprêts, Bride-Louise.
Et fraîche comme l'Aurore.

Qui pourroit la peindre mieux,
Cette Bergère chérie?

Salle Par!

Je puise dans ses beaux yeux
Et le bonheur & la vie.

Almqvist!

de l'air, qui couvre son sein,
Sont la candeur de son ame,
Et la rose de son teint
Est la pudeur qui s'enflamme.

Sur son front brille des cieux
La sérénité touchante,
Et du plaisir, dans ses yeux,
La grâce est plus séduisante.

Quand sa bouche veut s'ouvrir,
La douceur de son haleine
Est le souffle de l'Éphyr,
Quand il parfume la plaine.

Je voulois cacher son nom
Sous le voile du mystère;
L'Amour a nommé Maisson:
Ce Dieu ne sauroit se taire.

Parubr. D. r.

* Finnes trykt uti: Correspondance Secrete de Paris,
An. 1791 N° 36.